

Πρόταση απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

(2001/C 332 E/17)

COM(2001) 521 τελικό — 2001/0217(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Σεπτεμβρίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 29, το άρθρο 31 στοιχείο ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η τρομοκρατία συνιστά μία από τις σοβαρότερες παραβιάσεις των αρχών της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και των κανόνων δικαίου, αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι κοινές σε όλα τα κράτη μέλη.
- (2) Το σύνολο των κρατών μελών ή ορισμένα εξ αυτών συμμετέχουν σε ορισμένες συμβάσεις που αφορούν την τρομοκρατία. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας ⁽¹⁾ της 27ης Ιανουαρίου 1977 ορίζει ότι τα εγκλήματα τρομοκρατίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως πολιτικά εγκλήματα, εγκλήματα συναφή με πολιτικό αδίκημα ή εγκλήματα εμπνεόμενα από πολιτικά κίνητρα. Αυτή η Σύμβαση αποτέλεσε το αντικείμενο της σύστασης 1170 (1991) που εκδόθηκε από τη Μόνιμη Επιτροπή εξ ονόματος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, στις 25 Νοεμβρίου 1991. Τα Ηνωμένα Έθνη θέσπισαν τη σύμβαση για την καταστολή των τρομοκρατικών επιθέσεων με εκρηκτικές ύλες στις 15 Δεκεμβρίου 1997 και τη διεθνή σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας στις 9 Δεκεμβρίου 1999.
- (3) Στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο θέσπισε, στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ⁽²⁾. Η τρομοκρατία αναφέρθηκε στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε ⁽³⁾ της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Santa Maria da Feira ⁽³⁾ της 19ης και 20ής Ιουνίου 2000. Αναφέρεται επίσης στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εξαμηνιαία ενημέρωση του πίνακα αποτελεσμάτων για την παρακολούθηση της προόδου όσον αφορά τη δημιουργία χώρου ελευ-

θερίας ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (δεύτερο εξάμηνο 2000) ⁽⁴⁾. Η διακήρυξη της Gomera που θεσπίστηκε κατά την άτυπη συνεδρίαση του Συμβουλίου της 14ης Οκτωβρίου 1995 καταδικάζει την τρομοκρατία ως απειλή της δημοκρατίας, της ελεύθερης άσκησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

- (4) Στις 30 Ιουλίου 1996 υποστηρίχθηκαν εικοσιπέντε μέτρα καταπολέμησης της τρομοκρατίας από τις πλέον ανεπτυγμένες χώρες (G7) και τη Ρωσία που συνήλθαν στο Παρίσι.
- (5) Η σύμβαση για την ίδρυση ευρωπαϊκής αστυνομικής υπηρεσίας ⁽⁵⁾ (σύμβαση Ευρώπης), δυνάμει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αναφέρεται κυρίως στο άρθρο 2, στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της συνεργασίας των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης και της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.
- (6) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έλαβε τα ακόλουθα μέτρα για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας: απόφαση του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, με την οποία εξουσιοδοτείται η Ευρώπη να αντιμετωπίζει διαπραχθείσες ή δυνάμενες να διαπραχθούν αξιόποινες πράξεις στα πλαίσια τρομοκρατικών δραστηριοτήτων που θίγουν τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, την ελευθερία των προσώπων ή την περιουσία τους ⁽⁶⁾. Κοινή Δράση 96/610/ΔΕΥ της 15ης Οκτωβρίου 1996 που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αφορά την κατάρτιση και τήρηση ευρετηρίου αντιτρομοκρατικών ειδικών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και γνώσεων, προς διευκόλυνση της αντιτρομοκρατικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁷⁾. Κοινή Δράση 98/428/ΔΕΥ της 29ης Ιουνίου 1998 που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου ⁽⁸⁾, το οποίο έχει αρμοδιότητες στον τομέα των τρομοκρατικών εγκλημάτων (ιδιαίτερα το άρθρο 2). Κοινή Δράση 98/733/ΔΕΥ της 21ης Δεκεμβρίου 1998 που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με το αξιόπιστο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁹⁾. Σύσταση του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τη συνεργασία για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης τρομοκρατικών ομάδων ⁽¹⁰⁾.

⁽⁴⁾ COM(2000) 782 τελικό.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 26 της 30.1.1999, σ. 22.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 273 της 25.10.1996.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 4.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 373 της 23.12.1999, σ. 1.

⁽¹⁾ ΣΕΣ αριθ. 90.

⁽²⁾ ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

⁽³⁾ <http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>

- (7) Οι συμπληρωματικές προσπάθειες που καταβάλλονται από τις διεθνείς οργανώσεις, κυρίως τα Ηνωμένα Έθνη και το Συμβούλιο της Ευρώπης, πρέπει να συμπληρωθούν από συμπληρωματική προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η βαθιά μεταβολή του χαρακτήρα της τρομοκρατίας, η ακαταλληλότητα των παραδοσιακών μορφών δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τα υφιστάμενα νομικά κενά πρέπει να καταπολεμηθούν με νέα μέτρα, κυρίως με την θέσπιση ελάχιστων κανόνων σχετικά με την αντικειμενική υπόσταση των αδικημάτων και τις κυρώσεις στον τομέα της τρομοκρατίας.
- (8) Στο μέτρο που αυτοί οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν μπορούν να υλοποιηθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μονομερώς και μπορούν ως εκ τούτου να υλοποιηθούν καλύτερα, λόγω της απαραίτητης αμοιβαιότητας, στο επίπεδο της Ένωσης, αυτή μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και όπως καθορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ. Δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, όπως αυτή καθορίζεται στο τελευταίο άρθρο, η παρούσα απόφαση πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων.
- (9) Πρέπει να θεσπισθούν μέτρα και να εφαρμοσθούν όχι μόνο σε τρομοκρατικές πράξεις που διαπράττονται στα κράτη μέλη, αλλά εξίσου σε εκείνες που θίγουν τα κράτη μέλη κατ' άλλο τρόπο. Τα μέτρα αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας αποτελούν ενδεδειγμένο τρόπο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας στην Ένωση και σε διεθνές επίπεδο, αλλά μπορούν παράλληλα να θεσπισθούν συμπληρωματικά μέτρα για να ενισχυθεί ο αντίκτυπος της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και να εξασφαλισθεί η συνοχή των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης.
- (10) Ο καθορισμός των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης της τρομοκρατίας πρέπει να είναι ο ίδιος σε όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των αξιοποιώνων πράξεων σε σχέση με τις τρομοκρατικές ομάδες. Από την άλλη πλευρά, ποινές και κυρώσεις που να αντιστοιχούν στη σοβαρότητα αυτών των αξιοποιώνων πράξεων πρέπει να προβλεφθούν κατά φυσικών και νομικών προσώπων που έχουν διαπράξει ή είναι υπεύθυνα για τέτοιες πράξεις.
- (11) Το γεγονός ότι το αδίκημα έχει ιδιαίτερα στυγνό χαρακτήρα, θίγει μεγάλο αριθμό ατόμων, έχει ιδιαίτερα σοβαρό και επίμονο χαρακτήρα, διαπράττεται εις βάρος προσώπων που αποτελούν στόχο για τους τρομοκράτες λόγω του αντιπροσωπευτικού ρόλου τους ως μελών της εκτελεστικής ή νομοθετικής εξουσίας, συμπεριλαμβανομένων των διεθνώς προστατευομένων προσώπων, ή επειδή ευρίσκονται σε επαφή με τους τρομοκράτες στο πλαίσιο των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων, θα πρέπει να θεωρείται ως επιβαρυντική κατάσταση.
- (12) Το γεγονός ότι οι τρομοκράτες εγκαταλείπουν τις τρομοκρατικές τους δραστηριότητες και παρέχουν στις δικαστικές ή διοικητικές αρχές χρήσιμες πληροφορίες που τους επιτρέπουν να καταπολεμήσουν την τρομοκρατία πρέπει να αποτελεί ελαφρυντική περίπτωση.
- (13) Πρέπει να θεσπισθούν κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας για να κατοχυρωθεί η δυνατότητα δίωξης της αξιοποιούνης πράξης.
- (14) Η ευρωπαϊκή σύμβαση περί εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 λαμβάνεται υπόψη για να διευκολυνθεί η δίωξη όταν η αξιοποιούνη πράξη διαπράττεται σε κράτος μέλος το οποίο δεν εκδίδει τους υπηκόους του.
- (15) Με σκοπό να βελτιωθεί η συνεργασία και σύμφωνα με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων, κυρίως τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων έναντι της ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα⁽¹⁾, τα κράτη μέλη πρέπει να χορηγούν αμοιβαία τη μεγαλύτερη δυνατή νομική αρωγή. Πρέπει να δημιουργηθούν σημεία επαφής για την ανταλλαγή πληροφοριών ή να γίνει προς το σκοπό αυτό κατάλληλη χρήση των υφιστάμενων μηχανισμών συνεργασίας.
- (16) Τα θύματα ορισμένων ειδών τρομοκρατικών εγκλημάτων όπως οι απειλές και ο εκβιασμός, είναι ενδεχομένως ιδιαίτερα ευάλωτα. Κάθε κράτος μέλος πρέπει, κατά συνέπεια, να πράξει τα απαραίτητα ώστε η έρευνα και η δίωξη να μην εξαρτώνται από την καταγγελία ή την κατηγορία προσώπων που υφίστανται αυτές τις αξιοποιούνες πράξεις.
- (17) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδιαίτερα από το Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως το κεφάλαιο VI,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Αντικείμενο της παρούσας απόφασης πλαισίου είναι ο καθορισμός ελάχιστων κανόνων ως προς τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αξιοποιώνων πράξεων και τις ποινές που επιβάλλονται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν διαπράξει ή θεωρούνται υπεύθυνα για τρομοκρατικά αδικήματα, οι οποίες αντανακλούν τη σοβαρότητα αυτών των αδικημάτων.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στα τρομοκρατικά αδικήματα τα οποία:

α) διαπράττονται ή προετοιμάζονται πλήρως ή εν μέρει σε κάποιο κράτος μέλος· ή

β) διαπράττονται από υπηκόους κράτους μέλους· ή

⁽¹⁾ Σειρά Ευρωπαϊκών Συνθηκών — ΣΕΣ — αριθ. 108.

γ) διαπράττονται για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου σε κράτος μέλος· ή

δ) διαπράττονται κατά των θεσμών ή του πληθυσμού κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Τρομοκρατικά αδικήματα

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα ακόλουθα αδικήματα, που ορίζονται σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, τα οποία διαπράττονται εκ προθέσεως από άτομο ή ομάδα κατά μίας ή περισσότερων χωρών, των θεσμών τους ή του πληθυσμού τους, με σκοπό τον εκφοβισμό τους και τη σοβαρή μετατροπή ή καταστροφή των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δομών μίας χώρας, τιμωρούνται ως τρομοκρατικά αδικήματα:

α) Δολοφονία·

β) Σωματικές βλάβες·

γ) Απαγωγή ή σύλληψη ομήρων·

δ) Εκβιασμός·

ε) Κλοπή ή ληστεία·

στ) Παράνομη κατάληψη ή φθορά κρατικών ή κυβερνητικών εγκαταστάσεων, δημόσιων συγκοινωνιακών μέσων, εγκαταστάσεων υποδομής, δημόσιων χώρων και άλλων δημόσιων αγαθών·

ζ) Κατασκευή, κατοχή, αγορά, μεταφορά ή προμήθεια όπλων ή εκρηκτικών·

η) Απελευθέρωση μολυσματικών ουσιών ή πρόκληση πυρκαγιών, εκρήξεων ή πλημμυρών, έκθεση σε κίνδυνο προσώπων, περιουσιακών αγαθών, ζώων ή του περιβάλλοντος·

θ) Διαταραχή ή διακοπή του εφοδιασμού ύδατος, ηλεκτρικής ενέργειας ή άλλου σημαντικού πόρου·

ι) Επιθέσεις μέσω της διαταραχής συστήματος πληροφόρησης·

κ) Απειλή διάπραξης μιας εκ των προαναφερόμενων αξιόποινων πράξεων·

λ) Διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας·

μ) Ενθάρρυνση, υποστήριξη και συμμετοχή σε τρομοκρατική ομάδα.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης πλαισίου, ως «τρομοκρατική ομάδα» νοείται η εγκαθιδρυμένη για ένα χρονικό διάστημα και διαρθρωμένη ένωση περισσότερων των δύο προσώπων που δρουν από κοινού προκειμένου να διαπράξουν τα τρομοκρατικά αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχεία α) έως κ).

Άρθρο 4

Υποκίνηση, συνδρομή, συνεργία και απόπειρα

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε η υποκίνηση, η συνδρομή, η συνεργία και η απόπειρα διάπραξης τρομοκρατικού αδικήματος να τιμωρούνται.

Άρθρο 5

Ποινές και κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα τρομοκρατικά αδικήματα και οι τρομοκρατικές συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 να τιμωρούνται με ποινές αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα τρομοκρατικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3 να τιμωρούνται με στερητικές της ελευθερίας ποινές, των οποίων η ελάχιστη διάρκεια έχει ως εξής:

α) το αδικήμα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχείο α): είκοσι έτη·

β) το αδικήμα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχείο λ): δεκαπέντε έτη·

γ) τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχεία γ), ζ), η) και θ): δέκα έτη·

δ) το αδικήμα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχείο μ): επτά έτη·

ε) τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχεία στ) και ι): πέντε έτη·

στ) το αδικήμα που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχείο β): τέσσερα έτη

ζ) τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγρ. 1, στοιχεία δ), ε) και κ): δύο έτη.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να μπορούν να επιβάλλονται συμπληρωματικές ή εναλλακτικές κυρώσεις, όπως εργασία προς το κοινό όφελος, περιορισμός ορισμένων αστικών ή πολιτικών δικαιωμάτων ή συνολική ή μερική δημοσίευση καταδικαστικής απόφασης, για τα τρομοκρατικά αδικήματα και συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να μπορούν επίσης να επιβληθούν χρηματικές ποινές για τα τρομοκρατικά αδικήματα και τις συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 6

Επιβαρυντικές περιστάσεις

Με την επιφύλαξη άλλων επιβαρυντικών περιστάσεων καθοριζόμενων από το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι οι ποινές και οι κυρώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 αυξάνονται όταν το τρομοκρατικό αδικήμα:

α) έχει ιδιαίτερα στυγνό χαρακτήρα· ή

β) πλήττει μεγάλο αριθμό ατόμων ή έχει ιδιαίτερα σοβαρό και εμμένοντα χαρακτήρα· ή

γ) διαπράττεται κατά αρχηγών κρατών, μελών της κυβέρνησης, οποιουδήποτε άλλου διεθνώς προστατευόμενου προσώπου, εκλεγμένων μελών κοινοβουλευτικών συνελεύσεων, μελών περιφερειακών ή τοπικών κυβερνήσεων, δικαστών, υπαλλήλων του δικαστικού ή σωφρονιστικού συστήματος και αστυνομικών δυνάμεων.

Άρθρο 7

Ελαφρυντικές περιστάσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ποινές και οι κυρώσεις που αναφέρονται στον άρθρο 5 να μειώνονται όταν ο δράστης του αδικήματος:

- α) παραιτείται από τις τρομοκρατικές δραστηριότητές του και
- β) χορηγεί πληροφορίες στις διοικητικές ή δικαστικές αρχές και τις βοηθά
 - i) να προβλέψουν ή να περιορίσουν τα αποτελέσματα του αδικήματος,
 - ii) να προσδιορίσουν ή να παραπέμψουν στη δικαιοσύνη άλλους δράστες του αδικήματος,
 - iii) να εξεύρουν αποδεικτικά στοιχεία ή
 - iv) να εμποδίσουν τη διάπραξη άλλων τρομοκρατικών αδικημάτων.

Άρθρο 8

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι τα νομικά πρόσωπα υπέχουν ευθύνη για τα τρομοκρατικά αδικήματα και τις τρομοκρατικές συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 που διαπράττονται ή υιοθετούνται για λογαριασμό τους από οποιοδήποτε πρόσωπο, ενεργώντας είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου, το οποίο κατέχει εντός του νομικού προσώπου ιθύνουσα θέση, βασιζόμενη:

- α) σε εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου,
- β) σε εξουσία λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου, ή
- γ) σε εξουσία ασκήσεως ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ένα νομικό πρόσωπο υπέχει ευθύνη σε περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους ενός εκ των αναφερομένων στην παράγραφο 1 προσώπων έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των τρομοκρατικών αδικημάτων ή την υιοθέτηση των τρομοκρατικών συμπεριφορών που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 προς όφελος του συγκεκριμένου νομικού προσώπου από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη του νομικού προσώπου δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει την ποινική δίωξη φυσικών προσώπων τα οποία διαπράττουν τα τρομοκρατικά αδικήματα ή υιοθετούν τις συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 9

Κυρώσεις νομικών προσώπων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα που υπέχουν ευθύνη για αδικήματα δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, να υπόκεινται σε αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται χρηματικές ποινές ή πρόστιμα, καθώς και σε άλλες κυρώσεις όπως:

- α) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις,
- β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση της άσκησης εμπορικής δραστηριότητας,
- γ) επιβολή δικαστικής εποπτείας,
- δ) δικαστική απόφαση διάλυσης,
- ε) προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη του αδικήματος.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι το νομικό πρόσωπο που υπέχει ευθύνη για τρομοκρατικό αδικήματα δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2, τιμωρείται με αποτελεσματικές ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.

Άρθρο 10

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους για τα τρομοκρατικά αδικήματα και τις συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 όταν το αδικήματα έχει διαπραχθεί ή η συμπεριφορά έχει υιοθετηθεί:

- α) εν όλω ή εν μέρει στην επικράτειά τους·
- β) από έναν εκ των υπηκόων τους, υπό τον όρο ότι η νομοθεσία τους επιβάλλει ότι η πράξη τιμωρείται εξίσου στη χώρα στην οποία διεπράχθη·
- γ) για λογαριασμό νομικού προσώπου, το οποίο έχει την έδρα του στην επικράτειά τους·
- δ) κατά των θεσμών τους ή του πληθυσμού τους.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι οι κανόνες δικαιοδοσίας που ορίζονται στην παράγραφο 1, στοιχείο β), γ) ή δ) δεν εφαρμόζονται ή εφαρμόζονται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή περιστάσεις.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, τις ειδικές περιπτώσεις ή περιστάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση.

Άρθρο 11

Έκδοση και δίωξη

1. Ένα κράτος μέλος το οποίο, βάσει της νομοθεσίας του, δεν προβαίνει σε έκδοση των υπηκόων του λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του για τα τρομοκρατικά αδικήματα ή τις συμπεριφορές που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 όταν αυτά διαπράττονται από υπήκοο του στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους ή κατά των θεσμών και του πληθυσμού άλλου κράτους μέλους.

2. Όταν ένας εκ των υπηκόων του εικάζεται ότι υπήρξε δράστης, σε άλλο κράτος μέλος, τρομοκρατικού αδικήματος ή συμπεριφοράς που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4, και δεν εκδίδει αυτό το άτομο στο άλλο κράτος μέλος με μόνο αποκλειστικό λόγο την υπηκοότητά του, το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές του προκειμένου, κατά περίπτωση, να ασκηθεί δίωξη.

Για να μπορέσει να ασκηθεί δίωξη, το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα ή η συμπεριφορά διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους το σύνολο των φακέλων, πληροφοριών και πειστηρίων, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957. Το κράτος μέλος που ζητεί την έκδοση ενημερώνεται για την ασκηθείσα δίωξη και την έκβασή της.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο όρος «υπήκοος» κράτους μέλους ερμηνεύεται σύμφωνα με οποιαδήποτε δήλωση αυτού του κράτους δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β) και γ) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης περί εκδόσεως.

Άρθρο 12

Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

1. Σύμφωνα με τις ισχύουσες συμβάσεις, πολυμερείς ή διμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς, τα κράτη μέλη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στον ευρύτερο δυνατό βαθμό στο πλαίσιο των διαδικασιών που αφορούν τρομοκρατικά αδικήματα ή συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4.

2. Όπου περισσότερα του ενός κράτη θεμελιώνουν διεθνή δικαιοδοσία όσον αφορά αυτά τα αδικήματα, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε διαβουλεύσεις μεταξύ τους προς συντονισμό των ενεργειών τους με σκοπό την αποτελεσματική δίωξη. Γίνεται πλήρης χρήση της δικαστικής συνεργασίας και άλλων μηχανισμών.

Άρθρο 13

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος διορίζει λειτουργικά σημεία επαφής, το οποίο μπορεί να είναι μία υφιστάμενη λειτουργική διάρθρωση ή μία νέα διάρθρωση που δημιουργείται προς το σκοπό αυτό, για την ανταλλαγή πληροφοριών και για άλλα είδη επαφών μεταξύ κρατών μελών για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας απόφασης πλαισίου.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή για το ορισθέν σημείο επαφής που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η Γενική Γραμματεία ανακοινώνει αυτή την πληροφορία στα άλλα κράτη μέλη.

3. Όταν ένα κράτος μέλος διαθέτει πληροφορίες σχετικά με τρομοκρατικό αδίκημα το οποίο πρόκειται να διαπραχθεί εις βάρος άλλου κράτους μέλους, παρέχει αυτές τις πληροφορίες στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Τα λειτουργικά σημεία επαφής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να χρησιμοποιούνται προς το σκοπό αυτό.

Άρθρο 14

Παροχή προστασίας και βοήθειας στα θύματα

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει ότι η έρευνα και η δίωξη σχετικά με τρομοκρατικά αδικήματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του δεν εξαρτώνται από την καταγγελία ή την κατηγορία του θύματος της αξιόποινης πράξης, τουλάχιστον στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 8, παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 15

Εφαρμογή και εκθέσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης πλαισίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

Ανακοινώνουν στην Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων που θεσπίζουν και πληροφορίες για οποιοδήποτε άλλο μέτρο λαμβάνουν για τη μεταφορά της παρούσας απόφασης πλαισίου.

Στη συγκεκριμένη βάση, η Επιτροπή υποβάλει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης πλαισίου, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από νομοθετικές προτάσεις.

Το Συμβούλιο επαληθεύει το κατά πόσον τα κράτη μέλη έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση πλαισίου.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.